

Z P R A V O D A J

NÁRODNÍ RADY SFŘ

2006 - 2009

ČÍSLO 7

PROSINEC 2007

Co vlastně opravdu očekáváme?

Právě, když jsem začal dávat dohromady toto číslo Zpravodaje, objevila se na internetu (české sekce Rádia Vatikán) nová encyklika papeže Benedikta XVI. *Spe salvi facti sumus* (V naději jsme spaseni). A v ní se – po mém soudu – trefuje současný papež ohledně toho, čím bychom se měli v souvislosti s adventem především zabývat právě do černého. Tak vám tu nabízím aspoň malé pozvání k tomu, abyste si celou encykliku (je v příloze) přečetli.

Jiří Zajíc

Musíme se nyní výslovně zeptat: je křesťanská víra také pro nás dnes nadějí, která proměňuje a drží náš život? Je pro nás poselstvím, které v nás utváří novým způsobem samotný život anebo je pouhou „informací“, kterou jsme mezitím odložili a zdá se nám překonána aktuálnějšími informacemi? Při hledání odpovědi bych rád vyšel z klasické formy dialogu, kterým obřad Křtu vyjadřoval přijetí znovuzrozeného do společenství věřících a jeho znovuzrození v Kristu. Kněz se ptal nejprve na jméno, které rodiče svému dítěti vybrali, a pokračoval pak otázkou: „*Co žádáš od Církve?*“ Odpověď: „*Víru*“. „*A co ti dá víra?*“ – „*Život věčný*“. Podle tohoto dialogu hledali rodiče pro dítě přístup k víře, společenství s věřícími, protože ve víře spatřovali

klíč k „životu věčnému“. O to jde totiž dnes stejně jako včera právě ve Křtu, kterým se stáváme křesťany. Ne-ní to jen akt socializace v rámci komunity, nikoli jen přijetí do Církve. Rodiče se dožadují pro pokřtěné něčeho víc, očekávají, že víra, jejíž součástí je tělesnost Církve a jejích svátostí, daruje život, věčný život. Víra je podstatou naděje. Potom však následuje otázka: Chceme my opravdu toto, tedy žít věčně? ... je pravdou, že eliminace smrti nebo její neomezené oddalování by vystavilo zemi i lidstvo neúnosné situaci a ani jednotlivci by z toho neměl prospěch.

V tomto našem postoji je ovšem jeden protimluv, který ukazuje na vnitřní protirečení samotné naší existence. Z jedné strany nechceme zemřít; zejména ten, kdo nás miluje, nechce, abychom zemřeli. Z druhé strany si však také nepřejeme pokračovat v neomezeném trvání a ani země není stvořena s takovou vyhlídkou. Nuže, co tedy chceme doopravdy? Tento paradox našeho vlastního postoje vzbuzuje hlubší otázku: co je ve skutečnosti „život“? A co vlastně znamená „věčnost“? Jsou chvíle, kdy to nečekaně zjistíme: ano, snad právě tento - věčný „život“ - by existovat měl. Popravdě řečeno: to, co ve své každodennosti nazýváme „životem“, jím není. Augustin ve svém obsáhlém dopise o modlitbě adresovaném Probě, dobře postavené římské vdově a matce třech konzulů, napsal: *V podstatě chceme jedno jediné - blažený „život“, život, který je prostě životem, jednoduše "šťěstím". O nic jiného v podstatě v modlitbě neprosíme. K ničemu jinému jsme nevykročili, pouze o to jde. Ale potom Augustin také říká: podíváme-li se lépe, ani nevíme, po čem vlastně toužíme, co bychom opravdu chtěli. Tuto skutečnost neznáme ani zbla. Ani v oněch chvílích, kdy si myslíme, že se jí dotýkáme, nedosahujeme jí. „Nevíme, o co vlastně prosit“, vyznává jedním slovem svatý Pavel (Řím 8,26). Víme pouze, že to není ono. Nicméně v tomto nevědění víme, že tato skutečnost musí existovat. Nevíme co bychom doopravdy chtěli, neznáme tento „pravý život“, a přesto víme, že musí existovat něco, co my neznáme a k čemu se cítíme být přitahováni.*

Myslím, že Augustin tam vyjádřil velmi přesně a s trvalou platností existenciální situaci člověka, situaci, z níž vycházejí všechny jeho protirečení a jeho naděje. Toužíme vlastně po životě samotném, tom pravém, ale zároveň to, k čemu jsme přitahováni, neznáme. Nemůžeme přestat se k tomu vztahovat, a přesto víme, že všechno, co můžeme zakoušet či uskutečnit, není to, po čem toužíme

Benedikt XVI.

Pohádka serafínská

Pod rozkvetlým stromem v rajské zahradě seděli dva andělé – krásní, ušlechtilí, plní nebeského světla. Viděno očima andělským, naskytl by se však obraz poněkud jiný. Na první pohled by byl patrný jejich věkový rozdíl (zhruba 1200 let), ve tváři mladšího by se zrcadlila jistá netrpělivost, záдумčivost až stísněnost, zatímco by ho druhý anděl pozoroval pohledem plným mírné vřelosti a pokojného pochopení.

„Takže tam vlastně nejsem nijak potřebný,“ pokračoval mladší ve svých dobře rozjetých litaniích. „Dokud se ještě neobrátil, užil jsem si s ním víc než odst, samá lumpárna, večírky, rozhazování, paráda a marnivost..., ale do té doby, co se zabydlel u Porciukuly, můžu brát rovnou podporu nezaměstnanosti. Pořád má kolem sebe zástup jiných andělů – a to nejen nás obyčejných – věčně ponořený do svých modliteb, uchvácený až tam, kam za ním nemůžu, a když můžu, předběhnou mě jiní. Takže co bych se namáhal a tvrdnul dole, když tady je tak dobře, opravdu nespěchám, nedělej si

starosti, průšvih z toho nebude. Však jsem ti už říkal, že se jich tam kolem něho hemží tolik, že anděla strážce bratra Františka skutečně nikdo postrádat nebude.“

„Možná, a možná taky že ano,“ prohodil klidně druhý. „Přece jen už něco pamatuju a navíc si stále pamatuju, co jsem zažil já sám...“

„Jak to myslíš?“ znejistěl mladší. „Tak, jak to říkám,“ odvětil druhý.

A protože ten starší věděl, že z toho skutečně žádný průšvih (alespoň podle andělských měřítek) nebude, a navíc měl toho mladšího docela hodně rád, otevřel mu své srdce a začal vyprávět:

„Určitě si umíš představit, jaké vzrušení ovládlo celé nebe, když jsme se dozvěděli, co se chystá. Závratí se mi z toho točila hlava, ale pořádně zle se mi udělalo až v okamžiku, když mi oznámili, že to mám být já, kdo bude jako anděl strážce doprovázet našeho Pána na zemi. Byl jsem štěstím i bázní bez sebe, a taky tak trochu hrdostí nad úkolem, kterého se mi dostalo. Už jsem se viděl v nesčetných záchranářských rolích, v nichž náš Pán samozřejmě taky mou zásluhou potíral jedno úskalí života Adamových dětí za druhým až do vítězného strhujícího konce.“

Realita byla však dost jiná. Už při zvěstování na mě nějak zapomněli a poslali Gabriela, k Josefovi pak někoho jiného. 'To je v pořádku,' uklidňoval jsem se, 'však to hlavní teprve vypukne, až se narodí'. Ale ani pak to nebylo lepší. Při narození – zástupy andělů, ve kterých jsem se ztratil jako nepatrné zrnko; při pokušení na poušti – jiní andělé mu sloužili; apoštolům sliboval, že uvidí nebe otevřené a anděly (ne anděla) vystupovat a sestupovat na Syna člověka; při jeho bezdrátové komunikaci s Otcem jsem se svými vnuknutími byl úplně nanic. Dokonce ani když bylo nejhůř a jeho pot stékal v krůpějích krve na zem, nedostal jsem se ke slovu, ale poslali jiného, aby ho posiloval. Když ho zatýkali, nepotřeboval mě, i když věděl, že celá legie čeká jen na jediný souhlas. Co dodat, když mi pokazili i to neuvěřitelné vzkříšení? Vždyť jsme tam u hrobu nakonec seděli dva, abychom zvládli hrstku legionářů a zástup hysterických žen a dva apoštoly. A jako výsměch mi připadalo samo nanebevstoupení, kde na mě zase zbyly druhé housle – a v Písmu ani štěk.

Jako anděl strážce, myslel jsem si, jsem úplně propadl. Bylo mi smutno, potuloval jsem se po nebi ozářeném slávou Pánova lidství, kterému jsem nějak nerozuměl a vlastně ani nechtěl. Cítil jsem se nesvůj ve vši té dokonalosti, když jsem o tu svoji ve vlastních očích přišel.

Zastesklo se mi po zemi, po křehkosti a neohrabanosti lidí. Vzpomínal jsem na ty dny, kdy On přebýval mezi nimi a já s Ním. Jak mi rostl před očima, jak vystoupil z Jordánu, jak stál uprostřed učedníků upocené a unavený, jak kráčel po vlnách, jak rozlomil první chléb, z něhož se najedlo pět tisíc, jak na křížové cestě pohleděl na svou Matku, jak svým srdcem objal celý svět. Ponořený do těchto vzpomínek jsem sestupoval dolů, z jednoho kůru po druhém až na zem.

A když jsem se již jednou nohou dotýkal půdy, probral mě lidský hlas, jenž pronikal až do nejvyššího nebe i do mého srdce: „**Přikaz svému svatému andělu, ať ji přenese na tvůj nebeský oltář před tvář tvé božské velebnosti...**“

Stál jsem tam na rozhraní času a věčnosti, stál jsem tam okamžik i věčnost, proniknutý poznáním, plný poslání. Obrátil jsem se a spatřil jsem Ho v kruhu jeho apoštolů. Mohl jsem Ho spatřit, protože jsem na něho patřil během jeho života. Byl jsem s Ním všude, abych s Ním mohl být všude. To byl můj úkol a já jsem věděl, že On zvítězil i pro mne a za mne. Vzal jsem tedy ze zlaté misky jeho život, jeho vítězství, Jeho samotného a v Něm sebe, a stoupal s Ním až před Otcovu tvář. Nevím proč,“ usmál se ještě, „ale od té doby mi nikdo v nebi neřekne jinak než Kryštofe.“ (Chrysoforos = ten, kdo nosí Krista)

„Takže Kryštofe,“ zavrtěl se mladší, „jakže se tomu celému říká?“

„No, u lidí se to jmenuje obrácení a u andělů to znamená povýšení. Od jisté doby totiž nosím kromě Nejsvětějšího ještě dva páry křídel navíc, ale nevytahuju je moc často. Ted', když vím, opravdu vím, že mám všechno, se úplně nejlíp cítím jen jako obyčejný anděl. A navíc myslím, že už máš nejvyšší čas jít. Třeba se ti po tom vyprávění půjde lehčeji,“ dodal se smíchem.

Mladší se zvedl ochotněji, než byl ochoten si ještě před chvílí připustit, zamával Kryštofovi a vydal se směrem na zem. Věděl, že František se mezitím uchýlil do samoty své oblíbené poustevny a i když na sokola byl s buzením spoleh, nechtěl nic ponechat náhodě už proto, že Františka měl opravdu rád. On přece nemohl za to, že ho má rádo přinejmenším dalších tisíc andělů.

Jak tak sestupoval po andělském žebříku, bylo mu divné, že se před ním ostatní tak uctivě rozestupují a dělají mu místo v obvyklé tlačence. Obrátil se a viděl, že spolu s ním sestupuje i červánkový paprsek vycházející s úsvitem oslavených Spasitelových ran. Sestupoval stále níž až na rozhraní času a věčnosti, kde už mu bylo naprosto jasné, že on a zářící paprsek jsou jedno.

Vrcholek hory La Verny tonul celý v záři Slunce vycházejícího z výsosti, když tu anděl rozejpal svá křídla a Františkova tvář odrážela jas Nejvyššího. A tehdy, kdy s úžasem opětovl udivený Františkův pohled, se událo mnohem víc než jen setkání dvou pohledů v lásce.

sestra Ráchel - klariska-kapucínka

Odkaz Františka Noska

Dne 29. září roku se v Římě rozhodl bratr Luca M. De Rosa OFM, generální postulátor pro beatifikační proces osob spojených s františkánským řádem, obrátit na pražského arcibiskupa kardinála Miloslava Vlka s dopisem, jehož závěr je naprosto jednoznačný:

Na základě všeho, co bylo uvedeno, spolu s vyjádřením hluboké úcty a na základě mé funkce řádného postulátora snažně žádám Vaši Eminenci o zahájení kauzy blahověření a svatořečení služebníka Božího Františka Noska, františkánského terciáře, který se narodil v Chrudimi v Čechách (Česká Republika) 26.4.1886 a svatě zemřel (v pověsti svatosti) v Praze 17.4.1935, podle norem apoštolské konstituce *Divinus perfectionis Magister* vyhlášené Svatým otcem Janem Pavlem II. 25.1.1983 a podle následujících *Normae servandae in Inquisitionibus ab Episcopis faciendis in Causis Sanctorum* vydaných Kongregací pro svatořečení 7.2.1983.

Je tedy zřejmé, že oficiálně začala cesta k blahoslavení našeho významného člena, blízkého spolupracovníka Jana Evangelisty Urbana OFM, prvorepublikového politika, dobrodince a vzdělavatele nesčetného množství spolků i je-

dinců z nejhudších vrstev společnosti. To, jestli k blahoslavení opravdu dojde, bude podstatně záviset i na tom, zda se dnes u nás najde mezi námi dostatek lidí, pro něž je František Nosek skutečně následovánímhodným vzorem. V následujícím „desateru“ shrnuje Lubomír Mlčoch OFS (současný nelepší znalec díla Františka Noska) jeho základní odkaz:

Sociální a etické poselství života z víry JUDr.Františka Noska

1. Práce je oslavou Boha a službou bližním; v práci obětujeme své síly, snahy, námahy a bolesti. To platí pro každého, od ženy-matky v domácnosti až po podnikatele, od posledního popeláře až po politika či státníka. Kdo chce být v čele, ať je služebníkem všech.

2. Rodina je církví v malém a základní buňkou každé spořádané společnosti; jí má hospodářský systém stejně jako politika místní i celostátní sloužit, a jí má chránit.

3. Cíle hospodářského i politického systému musejí být v posledku povahy duchovní: jde o vytváření takových společenských podmínek, v nichž by se dařilo spásu duší.

4. Ti, kdo vedou, ať už v hospodářství či politice, mají lidi jim svěřené pozvedat profesně, kulturně, morálně i duchovně. Pravý vůdce vede spolupracovníky k Bohu.

5. Zvláštní péči je třeba věnovat slabým a zranitelným: starým a nemocným, dětem a mladým lidem, na jejichž mravní výchově životně závisí budoucnost národa.

6. Důvěryhodnost každého člověka, zvláště pak toho, na něž je upřen veřejný zájem, je nedělitelná: platí jen jedna morálka, v rodinném životě, v podnikání i v politice.

7. Soukromý zisk podnikatele či politika nesmí být nikdy na úkor společného dobra; jinak jde o věrolomný úklad proti základům státu.

8. Peněžnictví a bankovnictví musí poskytovat vkladatelům jistotu, dlužníkům mírný úrok, a z čistého zisku také povinný díl Bohu a potřebným bližním. Peníze jsou určeny k dobru lidí a ke skutkům křesťanské lásky. Tam, kde se zpronevěřují těmto duchovním cílům, mění se na modloslužbu bůžku mamonu, již Hospodin Bůh netrpí.

9. Člověk by si měl pokorně uvědomovat, že původcem krásy stvořeného světa je Bůh; proto by neměl ničít to, co by sám vytvořit nedokázal.

10. Od Boha pochází všechno, co máme: i naše manželka-manžel a naše děti. Proto bychom měli být připraveni je Bohu odevzdat stejně jako svůj vlastní život, bude-li to Jeho vůle. Život žitý z víry vede k důvěře, že Bůh našim bližním i nám samotným může dát takové dobro, jakého my bychom nikdy nebyli schopni.

Být chudý je hanba!

Takovou větu jsme si mohli přečíst v článku Karla Steigerwalda v našem nejčtenějším deníku MF Dnes 28.8. tohoto roku. Celkem oprávněně se rozhořčuje komentátor, že současný pan ministr kultury doporučuje umělcům, aby byli chudí, protože podle něj umění má být spojeno s chudobou.

Ne že by na tomhle šprochu nebylo pravdy trochu, ale nutit někoho do ctnosti všech ctností s ledabyly zakrytým úsměškem, že umělci si nic lepšího nezaslouží, je provokace, která v ústech ministra kultury roste do podoby hulvátství. Ale tak to dnes chodí. Všichni – jak novináři, tak politici – se zdobí výroky, které jsou tzv. kontroverzní, polemické, provokativní. Mají dojem, že jinak by nezaujali. Slušnost přece nikoho nezajímá.

Nastoupil tedy pan Steigerwald na loď provokace a kontroverzních výroků, takže při lamentaci na ministra kultury se můžeme dočíst i tato slova: *Myslel jsem, že názorová odnož staročeské ideologie, že být chudý je hodnota již sama o sobě, dávno vyčichla. Ve skutečnosti je být chudý hanba, ale to se u nás nedrží.*

Upozorňuji na tuhle větu proto, že pro své pregnantní vyjádření je schopna v sobě zrcadlit celou ideologii, kterou tuším v naší společnosti už léta: neurvalost, přezírání slabších, snobismus všeho druhu od dobré adresy přes značkové oblečení a asociální výroky, v jejichž podtextu zní: „Nepostaral ses? Tvoje chyba!“

Konstatovalo se dříve, že naše umělecká a intelektuální avantgarda bývala vždycky levicová. Pak se nad touto skutečností udělal velký otazník a ejhle: zastane-li se dnes někdo chudáka, ať už ve verších či jinak (nedej Bože v novinách), rychle je označen za vykopávku, komunistickou obludu a je společensky znemožněn.

Není zas taková záhada, proč k tomu došlo. Když určité společenství čtyřicet let poslouchá o dělnické třídě a její vedoucí úloze, to vše korunované heslem *Proletáři všech zemí, spojte se!*, je celkem přirozené, že ke všem Antonínům, topičům elektrárenským pojme zášť, i když třeba za to všechno proletáři ve své většině nemohli a nemohou. Smutné na výroku p. Steigerwalda je, že máme co činit opět s ideologií, byť s opačným znaménkem. A že podobné přehlíživé chování má jistě dopad i na jednání těch, co se nemusí hanbit, protože jsou bohatí. Bohatý podnikatel Baťa stavěl svým zaměstnancům domy a i jinak myslel na jejich blaho. Možná i proto, že tehdejší spisovatel Jiří Wolker psal o svých topičích. Hlásat, že být chudý, je automaticky hanba bez ohledu na souvislosti, je stejně neomalené jako přemýšlet, za jaký hřích pyká postižený člověk nebo se mu přímo vysmívat.

Ježíš se vždycky zastával chudých. I jeho komunisté v srdcích většiny překřičeli a my máme možná dnes podobnou obtíž jako většinová společnost přijmout „Ježíšovo levičáctví“. Je třeba si stále připomínat, že Ježíš nebyl ani ideolog, ani politik. A že jeho láska k chudým pramenila z jeho slitovnosti, z jeho lásky k těm, kteří nějakým způsobem trpí. Pan Steigerwald se domnívá, že česká sympatie k chudým patří do nějakého předminulého století, kdy I. Hermann psal svého Kondelíka, označuje-li takové smýšlení za kondelíkovské. Pan Steigerwald má asi špatnou paměť. Ještě v šedesátých letech, kdy celé kulturní klima ovlivňovalo hnutí *hipies*, které jistě s komunisty nesympatizovalo, si vzpomínám, že jsme si dělili lidi na „somráky“ a „veksláky“ a nemusím snad připomínat, i když to zní dnes jako pohádka, komu patřily obecné sympatie.

Nevím také, zda stát na straně chudých a podezírat bohaté, je nějaká česká specialita kondelíkovského (rozuměj měšťáckého) ražení. Především je to evangelní specialita, protože Ježíš se vždycky ztotožňoval s těmi nejposlednějšími a o bohatém pochybuje, zda vejde do nebeského království. Nemůžeme přece sloužit Bohu i mamonu. Můžu si to myslet své o podnikateli, který před rokem 89 bydlel na Proseku v paneláku a teď se jeho majetek pohybuje v řádu stamilióňů. Ještě lepší je na to vůbec nemyslet. Vždycky je možnost, že ke svému majetku přišel svou chytrostí a šikovností a my bychom zbytečně podezírali bližního a sobě přitěžovali. Závist je skutečně tím nejhloupejším hříchem.

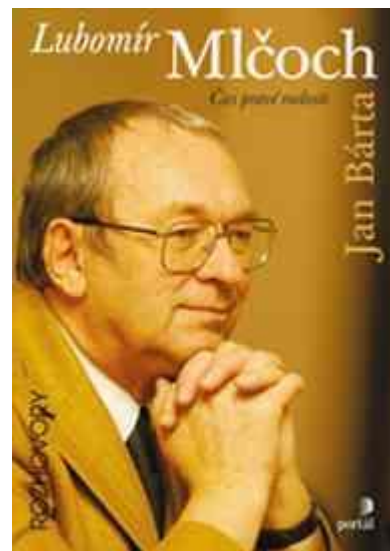
Ale nechat urážet chudé a označovat jejich stav za hanbu, k tomu bychom se přinejmenším vnitřně měli ohradit. Vždyť i my jsme možná občas v pokušení být fascinováni majetkem a pohrdat těmi, kteří nemají nic. Ne, Ježíš nebyl žádný závistivec, ani Kondelík. A říká stále jasně, na čí straně máme stát, i když nám to vůbec nebude slušet, společensky se znemožníme a ještě si u toho možná umažeme ruce. Kdo jiný – než františkáni – by si to „měli dovolit“?

Věra Eliášková

INSPIRACE

Čas pravé radosti – Nakladatelství Portál vydalo ve své čtenářsky mimořádně úspěšné řadě rozhovorů minulý měsíc knížku rozhovorů, které Jan Bárta (mimo jiné ředitel ADRY ČR) vedl s Lubomírem Mlčochem, našim členem a současně předním českým ekonomem, profesorem, který přednáší na Univerzitě Karlově na Fakultě sociálních věd, kde byl dvě volební období děkanem. Lubomír Mlčoch je generačně spojen s Václavem Klausem a Milošem Zemanem, se kterými se profesně intenzivně setkával v osmdesátých letech před revolucí. V druhém volebním období prezidenta Havla byl zván na Hrad jako externí poradce pro ekonomické otázky. Text je členěn do kapitol inspirovaných knihou Kazatel. Kniha rozhodně udělá radost každému, kdo si ji přečte.

Křesťanské prezentace na internetu – před časem jsem rozesílal pásmo o matce Tereze (v powerpointu). Na základě toho sestra Vladka Kaiserová (dcera ministryně MBS v Nivnici) nás upozornila na zdroj dalších nádherných křesťanských prezentací (v českém i jiných jazycích; například i o sv. Františkovi): www.tommyswindow.com

K DISKUSI I ZAMYŠLENÍ

SPOJNICE

Jiří Tůma

V neděli 17. června vysílala Česká televize v programu „křesťanský magazín“ krátkou úvahu kardinála Tomáše Špidlíka. Jednalo se pravděpodobně o úryvek z nějaké trochu delší úvahy pana kardinála, jehož si velice vážím, protože jak ho znám, domnívám se, že to myslel jinak, než to ve vysílání vyznělo. Nechci proto nijak polemizovat s tímto vysíláním, ale jedna myšlenka, kterou pan kardinál zřejmě opravdu myslel vážně, mne zaujala a rád bych k ní něco podotkl.

Je to skutečnost, že postupně s rozvojem techniky, vědy a informatiky jsme se dopracovali do stádia, kdy bereme všechny jevy a stvoření izolovaně. Jen tu a tam se někdo pokouší nacházet jakási spojení, ale to pravé spojení, které dříve lidé pojímali jako samozřejmost, tím se zatím skoro nikdo nezabývá. Pan kardinál uvedl (svého oblíbeného, katolíkům vždy nakloněného pravoslavného myslitele – pozn. JZ) Vladimíra Solovjeva, který jako spojnicí vzal krásu. Uhlí je ošklivé, diamant je krásný, oba jsou ovšem formy uhlíku. Krása nám však umožňuje vidět jedno v druhém s tím, že krásné je to vyšší, co je v něčem obsaženo. V našem případě diamant. Pak řekl pan kardinál jednu jakoby přidanou větu, která ovšem má podle mne zcela zásadní význam: *Nejkrásnější je ovšem Kristus – kdo vidí mne, vidí Otce.*

Sv. Jan začíná své evangelium konstatováním, že na počátku bylo slovo a všechno povstalo skrze ně. Když si přečteme první kapitulu Genese, vidíme opět zcela jasně, že stvoření je plynulá realizace jedné jediné myšlenky, tedy slova. Slova, které jako věřící křesťané chápeme jako Slovo-Syna, tj. Ježíše Krista. A tato jediná myšlenka, toto jediné Slovo, je obsaženo ve všem stvoření. To velmi dobře pochopil sv. František z Assisi, který v každém kamínku, nebeském tělesu i živém tvorů viděl bratra a sestru. To je spojnice všeho stvořeného. Když říkám stvořené, mám na mysli i všechny vynálezy a výmysly, protože jak říká sv. Augustin, bez něj nebylo učiněno nic.

Nevím, v jakém smyslu použil pan kardinál slovo „krásný“, ale v uvedeném krátkém úryvku je toto slovo zavádějící, protože krása je pojem subjektivní, jak správně dokázal Immanuel Kant. Co je pro jednoho krásné, je pro druhého nezajímavé a pro třetího ošklivé. Jestliže však chápeme krásu ve smyslu Krista, ve smyslu stvoření, pak v kousku uhlí musíme vidět přírodu, ve které vyrostl před miliony let strom, z něhož později chemickými procesy vzniklo uhlí, musíme vidět celý proces doložení od objevení dolu až po dopravu toho kousku uhlí k nám, a konečně krásný pocit tepla a plamenů, když s tím uhlím zatopíme. Můžu jít ještě dál k jídlu, uvařenému pomocí tohoto uhlí, na němž si pochutnáme ve společnosti rodiny nebo přátel. Obdobně mohu vidět diamant. Ale také každý kamínek, rostlinku, živého tvora. Ve všem kolem nás je obsažena celá minulost, přítomnost i budoucnost jako život, jako proces stvoření skrze slovo. Proces, který měl svůj začátek a bude mít jednou svůj konec. Je to ovšem proces daný Bohem, který je skutečně Bytí, jak vyplývá z jeho slov „*Jsem, který Jsem*“. A tak si nemůžeme být jisti ani tím, že opravdu *byl* začátek a že opravdu *bude* konec, jak to chápeme my, protože Slovo, Ježíš Kristus, je Bůh, i když to nechápeme a nerozumíme tomu. Vyplývá to i z Písma, kde na konci knihy Zjevení se hovoří o novém nebi a nové zemi po konci světa, nebo z vědecké teorie „velkého třesku“, podle níž „něco“ začalo expandovat do dnešní podoby vesmíru.

Je zapotřebí, abychom už konečně zapomněli na dávný hierarchický model krále, jeho dvořany, hodnostáře, úředníky a poddané, a pochopili, že všechno vzniklo jedním slovem, a tedy spolu nejen souvisí, ale je na stejné úrovni. To přece se snažil Bůh naučit vyvolený národ, jak čteme v Knihách soudců. Vyžaduje to však skutečnou hlubokou víru v Boha. Nahradíme tento hierarchický model, který je pouze náhradou vůle Boží vůlí lidskou a učme se chápat, že všechno stvořené spolu souvisí svazkem sourozenectví. Pak budeme schopni vidět jediného ducha Božího ve všem kolem nás, který nás spojuje s každým a s celým stvořením. Je třeba, aby si různí odpovědní činitelé kdekoliv ve společnosti uvědomili, že nejsou pány, ale služebníky občanů, a že každý z nás má nějakou zodpovědnost, vyplývající z Božích darů.

Omlouvám se čtenářům, že se vyjadřuji stručně a prostými slovy. Ale slova nikam nevedou. Zejména dnes, kdy většinou ztratila význam a hodnotu. Máme Písmo a máme každý možnost nechat na sebe působit Ducha svatého tím, že odstraníme všechny předsudky, zábrany a kliše, které v sobě máme pevně zabudovány. Jak říká sv. Pavel, Duch svatý nás naučí všemu, jestliže mu nebudeme bránit.

Je snaha křesťanů o změnu smýšlení naší společnosti v záležitosti interrupcí úspěšná?

N á z o r	Počet těch, kteří s názorem souhlasí					
	1990	1992	1995	1998	2005	2007
Žena sama má právo se rozhodnout o provedení umělého přerušování jejího těhotenství	60	64	63	67	70	72
Interrupce by měla být povolena jen s přihlédnutím ke zdravotním a sociálním ohledům na dítě a ženu	26	23	25	19	17	19
Interrupce by měla být povolována jen v případě ohrožení života těhotné ženy	9	10	9	10	6	5
Interrupce by měla být zakázána	5	3	3	4	2	1

Tyto výsledky (jsou z pravidelného šetření CVVM) ukazují jasně, že veřejnost nás bere čím dál tím méně vážně. Roste počet těch, kteří zastávají to křesťanství nejvzdálenější stanovisko (zcela se ignoruje zájem dítěte). Co to pro nás znamená?

CO BYLO?

Bratrská a pastorační vizitace Mezinárodní rady

Jak jsem již minule avizovali, během pouti na Hostýně 20. až 22. září nás navštívil nás zástupce Mezinárodní rady Tibor Kauser (Maďarsko) a jako generální duchovní asistent náš dobrý známý Samy Irudaya z Indie, aby uskutečnili bratrskou a pastorační vizitaci našeho národního společenství. Ti, kteří na Hostýně byli, si jich nejen mohli všimnout – ale pokud se účastnili i akcí, které poutníkům národní rada nabídla, tak se i od nich leccos podnětného dozvědět. Bratr Irudaya Samy sklidil za svoje strhující svědectví zasloužený potlesk.

O výsledku vizitace obdržíme písemnou zprávu, kterou pochopitelně zveřejníme. Už teď ale (na základě závěrečného rozhovoru s vizitátory) můžeme potvrdit, že byli velmi spokojeni. Kromě týmové práce národní rady ocenili zejména systém „patronátů“, který je dost originální a přitom logicky umožňuje mnohem bližší spolupráci místních společenství s národní radou. Tibor Kauser dobře chápal misijní úlohu celé rady našich společenství (zejména v severních a západních Čechách). Bratři vizitátoři byli překvapeni našimi

mediálními aktivitami – Zpravodajem, internetovými stránkami a propagačními letáky, uvítali naše rozhodnutí přijmout přiměřený díl finanční zodpovědnosti za mezinárodní společenství a od letoška platit za každého našeho člena 1 Euro a vysoce hodnotili angažovanost některých sekulárních františkánů pro celocírkevní dění (zejména v souvislosti s plenárním sněmem, kde členové SFRČ tvořili jádro komise pro laiky a rozhodující měrou se podíleli na tvorbě závěrečného dokumentu). Byli velmi rádi, že se mohli osobně blíž setkat i s řadovými členy přítomnými na pouti. Pouze litovali, že z národních duchovních asistentů byl přítomen pouze představitel kapucínů Otec Bonaventura Štivar. K úspěšnému průběhu významně přispěla i Anežka Kirkingová, která po celou dobu velmi obětavě a kompetentně zvládla úlohu tlumočnice.

Jiří Zajíc

Zemřela sestra Marta Jírovská

Sestra Marta opustila tento svět dne 19. září 2007 vcelku nečekaně. Pocházela z venkova, z Vlašimska a snad proto byla téměř až do konce svého života v dobré kondici, i když by se v dubnu 2008 dožila devadesátí let. Bydlela v Praze-Vršovicích a patřila do bratrského společenství Praha - Spořilov. Znali ji však terciáři nejen odtud. Vždyť byla v dobách totality jakoby sekretářkou dřívějšího společenství Praha - jih (které zahrnovalo dnešní MBS Spořilov, Krč a Černošice).

Marta tehdy vedla domácnost a významně pomáhala našemu duchovnímu asistentovi otci Aloisu Mocovi OFM. Nelze zapomenout, jak šikovně vyřizovala různé vzkazy. Např. na telefonický dotaz odpověděla pouze: „*Otec přijde.*“ a nesdělila kam, neboť to bylo předem domluveno. Nebo: „*Otec vzkazuje, že ne ve čtyři hodiny, ale ve tři.*“ Jestliže někdo přišel za otcem (většinou ke sv. zpovědi), upozornila, že už je možné k němu jít. Čekajícím přinesla čaj atp.

Rozloučení s ní u Panny Marie Sněžné v Praze se účastnila řada terciářů (SFŘ i regulovaných), ale i členů I. řádu. Celebrovali otcové františkáni Michal Pometlo, Antonín Klaret Dabrowski, Matouš Slezák a Florián Štětina. Jako jáhen se účastnil terciář Jan Pečený, dřívější člen společenství Praha - jih.

Otec Michal ve své promluvě řekl, že jí byly vzorem obě sestry z Betánie, Marta i Marie. Též připomněl, že i ve vysokém věku měla zájem o to, co se děje v Církvi a upozorňovala na to, co je potřeba udělat. Martu pochoval na vršovickém hřbitově otec Jiljí Příbyl OFM, sám dřívější terciář. Řekl m.j.: „*Pochováváme Martino tělo, ne však její duši, její srdce, ne však lásku, její ruce, ne však práci, kterou vykonala*“.

Miloslav Müller OFS

V Praze - Karlíně o bratru Noskovi

„*Vděčnost je projevem duchovní kultury člověka a výrazem toho, že jsme nezapomněli na dobro, kterého se nám dostalo. Všichni stojíme jako dlužníci před Bohem ...Jsme také dlužníky vůči našim rodičům, učitelům a vychovatelům... Dnes jsme se sešli u zdi tohoto domu, abychom nejen do kamene, ale i do našich srdcí vryli vděčnou památku na Dr. Františka Noska, který měl odvahu v každé situaci říkat pravdu, stavět se do služby pro Boha a pro lidi tohoto národa a který v této službě zcela odevzdal síly a schopnosti, které pro ni od Pána přijal.*“

Těmito slovy zahájil dne 6.10.2007 otec Antonín Klaret Dabrowski OFM požehnání Noskovy pamětní desky na domě v Praze- Karlíně, Peckova 3. Náš bratr terciář Nosek se tak jakoby vrátil do místa, kde bydlel od začátku studií na Karlově univerzitě až do své smrti, t.j. v létech 1905 až 1935.

Krátce předtím byla za Noska obětována mše sv. v kostele sv. Cyrila a Metoděje na Karlínském náměstí. Otec Antonín byl hlavním celebrantem; koncebrovali karlíňští kněží P. Miroslav Cúth a P. Karel Šubrt a též arciděkan z města Chrudimi, P. Josef Smola (br. Nosek se v Chrudimi narodil v r.1886). Jako jáhen se účastnil bratr Česlav Křížala OFM. (viz fotografie v kompletním vydání tohoto zpravodaje – respektive na www.sfr.cz)

Byl přítomen bratr Václav Němec, národní ministr SFŘ, který ve svém vystoupení hovořil nejen o Noskovi, ale i o aktuálních výzvách pro SFŘ. Byl přítomen též bratr František Reichel, člen Národní rady SFŘ. Br. Nosek byl politikem a tak je přirozené, že byli přítomni i někteří funkcionáři KDU-ČSL, strany, v níž působil. Jmenujme alespoň Ing. Jana Kasala, místopředsedu Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

- o o o -

- o o o o -

Bratr Nosek se jakoby vrátil do Karlína ještě jednou. Dne 14.11.2007 se na karlínské faře konala přednáška o Noskovi. Bratr Lubomír Mlčoch OFS hovořil na téma „*Křesťanský politik Dr. František Nosek a jeho sociální a etické poslání dnešku*“. Přednášku pořádala pražská pobočka hnutí Křesťan a práce (KAP) spolu se Společností pro etiku v ekonomice. Bratr Mlčoch přemýšlí o Noskově odkazu již delší dobu. Několik desítek přítomných proto vyslechlo pozoruhodné stručné shrnutí toho, co o Noskovi víme.

Závěrem vyjádřil v deseti bodech sociální a etické poselství života dr. Noska (viz strana 3). Tento závěr uvedl slovy, že se 10 bodů může zdát nadnesených. Je proto potřeba dodat, že i bratr Nosek musel zápasit sám se sebou, aby jeho jednání bylo vždy v souladu s křesťanskými zásadami. Hlavně musel přemáhat svoji vrozenou prudkost v jednání a rozumět, že Bůh má rád i ty, kteří nepostupují správně.

Miloslav Müller, MBS Spořilov

CO BUDE?

Seminář pro duchovní asistenty a další zájemce

Konference generálních duchovních asistentů pořádá ve dnech 28. února až 1. března na Hostýně formační seminář pro duchovní asistenty, kterého se mohou zúčastnit i sekulární františkáni. Seminář pořádáme dohromady se Slováky. Pro každou republiku nám rezervovali 50 míst. Zájemci o účast necht' se hlásí přímo na Hostýně.

Ohledně ubytování jsem z Hostýna dostal toto sdělení: ceny jsou následující:

180,- Kč/za osobu a noc (jedná-li se o duchovní akci) na pokoji s vlastním soc. zařízením,

130,- Kč/za osobu a noc na pokoji bez sociálního zařízení.

Plná penze na osobu činí 180,-Kč.

Vaše dotazy rádi zodpovíme.

Prosím o sdělení počtu osob.

Kontakty:

Martina Malantová,

Matice svatohostýnská

Svatý Hostýn č. 115

768 61 Bystřice pod Hostýnem

tel: +420 573 381 693

fax: +420 573 381 694

www.hostyn.cz

matice@hostyn.cz

Duchovní asistenti necht' se na Hostýně zavčas přihlásí prostřednictvím svých kvardiánů, kteří také ponесou náklady spojené s pobytem - budou se platit na místě. Přihlášku neodkládejte, počet míst je omezen.

Srdečně vás zdraví a na setkání na Hostýně se těší br.

Bonaventura Štivar OFMCap., národní asistent.

Aktivity SFŘ 2008*)

1	Oblastní Tříkrálové setkání	6. ledna	15.00 u PMS, Praha 1
2	Zahájení Cyrilometodějské pouti	8. únor	Levý Hradec 16.00
3	Formační seminář (viz příloha)	7. – 9. březen	Brno, Petrinum
4	Pouť k hrobu Dr. Noska	19. duben	Mše sv. 15.45 hod
5	Mariánská pouť Prahou	3. květen	Praha
6	Pouť do působiště sv. Alžběty	31.5. –1.6	Wartburg (SRN)
7	Sjezd sekulárních františkánů	20.-22. červen	Brno
8	Setkání mládeže na Cvilíně	červenec	
9	Eufra	prázdniny	(bude upřesněno)
10	Oblastní pouť Hrádek u Vlašimi	13. září	12.00 mše sv.
11	Františkánská národní pouť	19.-20. září	Svatý Hostýn

*) Další aktivity budou průběžně doplňovány

Ze života společenství SFŘ

O MBS u kostela Svaté Anežky v Praze na Spořilově.

Místní společenství SFŘ v Praze u kostela Svaté Anežky (jehož výstavbu inicioval i financoval Dr. Nosek) vzniklo v devadesátých letech minulého století jednak z členů, kteří se v době socialismu shromažďovali okolo otce Aloise Moce OFM., jednak z členů – původních terciářů. Místní společenství má v současné době 22 členů s profesí, přičemž je většina členů mimopražských. Ministrem je František Reichel, duchovním asistentem P. Řehoř Mareček, OFM. V poslední době (po mnoha „hubených“ letech) se o účast na našich setkáních začali zajímat čtyři další lidé – z nichž jeden je dokonce čerstvým absolventem MFF-UK, který současně zahájil studium na KTF UK ☺

Pravidelná setkání se (po dlouhém období, kdy jsme se scházeli třetí sobotu v měsíci od 15.00) nyní konají každý první pátek v měsíci. Jejich pravidelným programem je duchovní slovo duchovního asistenta, informace o uskutečněných i připravovaných akcích, mše svatá a večerní chvály. Na setkáních si připomínáme výročí členů (narozneniny i profese), ale také informace o těch, kteří nemohou docházet – snažíme se je navštěvovat, telefonovat si s nimi, nebo jim psát. V plánu vždycky máme i sdělení nebo volné vyprávění členů, ale zatím zdaleka ne vždy na to je dost času – a tak

jsme se právě minule rozhodli, že si jej budeme muset udělat po mši – alespoň ti z nás, kteří nebudou muset kvůli dlouhé cestě už odejít.

Kromě těchto pravidelných setkání pořádáme další akce pro farnost i pro širší zejména františkánkou rodinu. Tak jsme na příklad uspořádali několik zajímavých přednášek a besed – s otcem biskupem Jaroslavem Škarvadou o kanonizaci sv. Anežky, s panem velvyslancem Pavlem Jajtnerem o prvním roce pontifikátu svatého otce Benedikta XVI, s otcem C. V. Pospíšilem OFM o Nejsvětější Trojici a Duchu svatém, se sestrou Ludmilou Pospíšilovou o sv. Anežce a s otcem Miloslavem Fialou OPraem. k 70. výročí úmrtí Dr. Noska. A také jsme uspořádali s br. Josefem Pavelou výstavu známek s křesťanskými motivy.

Uspořádali jsme i několik poutí – do Assisi, do Trzebnice a Čenstochové a v letošním roce do pobaltských států (viz informace v minulém Zpravodaji). Také jsme byli v bavorském Altoettingu a v rodném městě sv. otce Benedikta XVI Marktlu. V příštím roce tak chystáme pout' do působiště sv. Alžběty Uherské – do Wartburgu (viz plán akcí 2008)

Podílíme se též na organizování tradičních akcí:

- Tříkrálové setkání (v lednu)
- Zahájení cyrilometodějské pouti na Levém Hradci (v únoru),
- Pout' ke hrobu Dr. F. Noska (v dubnu),
- Mariánská pout' Prahou (první sobotu v květnu)
- Pout' do Hájku pro seniory (v květnu),
- Pout' na Hrádek u Vlašimi (v září)

Naši členové se angažují i v dalších aktivitách: br. Václav Roubal je předsedou Svazu křesťanských seniorů, br. Lubomír Mlčoch v sociální problematice, br. Jiří Zajíc ve skautingu a výchově dětí a mladých lidí vůbec, oba pak tvořili jádro pracovního týmu komise pro laiky Plenárního sněmu katolické církve u nás, br. Jan Dobrovolský dlouhodobě aktivně působí v ekumenickém hnutí, obdobně br. Jiří Tůma se dlouhodobě angažuje v podpoře hnutí Franciscana International a br. Míla Müller v přípravě beatifikačního procesu Dr. Noska, br. František Reichel je dlouholetým starostou v obci, kde bydlí, sestra Marie Myslílová je členkou farní rady při kostele sv. Františka z Assisi v Krči, br. Josef Lacman je oporou farního společenství v Liboci na okraji Prahy a sestra Zuzana Holasová píše pěkné pohádky pro děti. Jen pro úplnost připomínám, že my dva s Jiřím Zajícem jsme i členy Národní rady

František Reichel

U Panny Marie Sněžné na startu nové etapy

Řeč, kterou měla sestra Věra Eliášková
před svým zvolením za ministryni dne 6. 10. 2007

Bratři a sestry,

Předstupuji před vás ne jako politik, který chce získat hlasy a tak říká, co lidé chtějí slyšet, ale jako jedna z vás, která se odhodlala kandidovat na funkci ministra nikoli proto, aby kára jela dál, ale abychom dali našemu scházení nový impuls a trochu změnu, protože změna je život. Je sice dobré, když zachováváme tradice, ale upadnout do zvyku a stereotypu, znamená přestat milovat a své svědomí pouze konejšit.

Ráda bych, abychom něco spolu dohromady dělali a aby to mělo smysl. Víím, že většina z vás je ráda, že sem vůbec dojde. Ale pokud už vynaloží takovou námahu a přijde, je potřeba, aby je tu čekalo něco, bez čeho by jejich život byl chudší. A to je obrovský úkol, který zvládneme jen všichni dohromady. Když se každý bude snažit a přinese něco ze sebe.

Například: co může být pro staršího věřícího člověka důležitější než příprava na setkání s Pánem? To je kalibr, vidíte? Ale to je naše realita. Jsme už všichni, někdo víc, někdo méně, téměř v cílové rovince. Nepřizpůsobujme se už tomuto světu a nemodleme se za to, abychom tu byli co nejdéle. Taková ta přání: ať jsi tu do stovky, do sto dvaceti! Co je to za poštilost? Neříkám, že bychom si měli přát zemřít. Ale těšit se na setkání s Pánem? To snad ano!

Ale jak budeme vypadat, až před ním budeme stát? To by měl být náš hlavní zájem! Očistit svá srdce, ale opravdu! Společně se pokoušet nahlížet do svého nitra bez předsudků, bez sebelásky a sebestřednosti.

A s čistým srdcem se modlit. Teprve taková modlitba proráží nebesa. A milujme se, bratři a sestry.

Já víím, v křesťanském prostředí to zní jako fráze. Ale pokud se my tady nebudeme vzájemně snášet v lásce, jak se mohou snášet v lásce lidé ve světě? Kde mají vzít příklad?

Ale milovat druhého je nesmírně těžká věc. Je to dřina. Každodenní dřina. Ale na jinou dřinu už nemáme. Naštěstí – je to dřina nejdůležitější.

Řekne se: moudrá stařenka nebo moudrý stařec. Když jsem byla mladá, myslela jsem si, že to je jako nic, něco přirozeného, že to přijde samo sebou. A zatím člověk hloupne, zapomíná, opakuje se... snášet tuto svou chudobu je velké hrdinství. Je to velká dřina, dopracovat se k moudrému, laskavému stáří. Ale nic jiného nám nezbyvá. Je to obrovský úkol, který může dát naši cílové rovince patřičnou sílu, závěrečný sprint. Vždyť současnému světu tolik chybějí babičky a dědečkové – moudré, milé, milující stařenky, moudří (říká se pohádkoví) stařečkové!

Ale je potřeba si nic nenamlouvat. Vědět o každém svém špatném hnutí a přiznat ho před sebou i před Bohem. Říkat ústy „pokoj s Tebou“ a vést přitom proti druhému válku a ještě si ji omlouvat, že je to válka svatá a spravedlivá, to je přece lež a začátek terorismu, ne? Pravda nás osvobodí!

Budeme se společně modlit, společně si pomáhat v těžkostech a povzbuzovat se v cílové rovince.

A ještě jednu bolístku bych si dovolila ventilovat na závěr. Před šesti lety si naši mladší bratři a sestry založili vlastní společenství. Zdá se mi, že se v našem společenství usídlila jistá zatrpkllost. Co nám to ti mladí udělali?! Navíc se mi zdá, že nám to ublíženectví dělalo paradoxně tak trochu dobře. Oni opustili nás! Oni jsou horší – a my ti lepší.

Bratři a sestry! Nevede rychlejší cesta do pekel než se nad bratry povyšovat, myslet si, že jenom moje pravda je Pravda Boží? Co my vííme, jak Bůh vede jednotlivé duše?! Jenom se nezatrvdit. Nekritizovat! Nevymezovat se proti druhému! Jsme-li hejno vrabčáků, dokažme přijmout stehlíka? Nebo dokonce slavíka! Bože můj, on tak krásně zpívá, není nakonec nafoukanej?

Ale v přírodě to tak přece je. Vrabčáci by mezi sebou stehlíka nesnesli. Ale my jsme snad víc než vrabci! Vííte, někdy mi to tak připadá, že se víc než Božími napomenutími řídíme přírodními zákony o přežití. Jsme pořád ti starověcí lovci nebo aspoň sběrači. Ten druhý je pro nás konkurent! Může nám něco sníst, může nám vzít náš životní prostor, být úspěšnější, silnější, může nám stínit! Přestaňme se řídit zákony, kterými se řídí svět. Člověk člověku vlkem. A křesťan křesťanu?

Ano, i víra (nejenom život) je boj. Ale boj proti svému horšímu „já“, ne proti druhému.

Já víím, je to těžké, když někdo z bratří napadne mé způsoby, mou zbožnost. Vydržme to!

Důležitější je jednota a láska než můj způsob modlení – jak by řekl sv. František: než můj měsíc vlastní vůle. Pozastavuje-li se bratr, že jezdím do Medžugorje, nechme ho, ať se diví. Naštěstí nám to nemůže zakázat. A nemůže-li zakázat, což pro nás starší byl celoživotní chleba, o co jde?

Spolkněme jakékoliv námitky, i oprávněné!... Všimněme si raději nějaké jeho dobré vlastnosti: jeho cesty, která je Božím tajemstvím. A na této cestě není Medžugorje, ani sestra Faustyna, ani otec Pio, ani zázraky, dokonce ani růženec... Záhada? Jistě, ale takových záhad je! Vždyť Bůh je svrchovaný vládce a může si dělat, co chce! Ponechme mu jeho svrchovanost!

Bůh vládne svými zákony a může udělat zázrak, což racionální, vědecky založené lidi irituje, ale taky nemusí a některou ovečku může k sobě přivést po cestě vědy a vzorečků! Náš kaplan od sv. Antonína, P. Matuš Kocian, entomo-

log, říká, že on nepotřebuje zázraky, jemu se stačí podívat na svého brouka pod mikroskopem! Někomu stačí málo, to my, nevědecky založení lidé, jsme vlastně náročnější.

Takže, bratři a sestry: buďme tolerantní, protože to je ta největší pokora. Tolerance bez Boha je nesmysl, to vidíme v současném světě, kde vládne tolerance k zlodějům, vrahům, tolerance ke kdekakému nesmyslu. Ale my žijeme s Bohem! Nedejme se zmást současným světem! S Bohem tolerance znamená především – lásku.

Buďme tolerantní – a mějme se rádi. Koneckonců, nic víc není potřeba, z toho budeme souzeni. Nebuďme sběrači, nebuďme neandrtálci – buďme křesťany! A nečekejme, že to udělá někdo za nás. Začneme my.

„Františku, jdi a oprav dům můj.“

„První dílo blaženého Františka, když se vymanil z rukou svého tělesného otce, byla stavba Božího domu“. Boží dům – kostel, je pro každého křesťana středem duchovního života a bratrská společenství sekulárních františkánů se kolem chrámů soustředí. František však „*nebudoval nový, ale opravil...starý, úctyhodný...kostelík. Nezrušil staré základy – budoval na nich – a tím, i když nevědomky, uchovával Boží slovo, protože nikdo nemůže položit jiný základ než ten, který už je položen, totiž Ježíš Kristus. Jednoho dne se v tomto kostelíku četlo evangelium o rozeslání apoštolů a svatý Boží byl přítomen.*“ Tak také menší bratři, kteří do Opavy doputovali někdy kolem roku 1234, přišli mezi křesťany, ale přinesli nové myšlenky a postoje. Od té doby jsou spojováni s kostelem sv. Ducha a klášteřem, místy působení kajících bratrů, světských – sekulárních františkánů.

Kostel sv. Ducha vznikl do roku 1234 přispěním těšínských Piastovců. Z této doby se obdivujeme především gotické kapitulní síni, částečně i presbytáři a lodi kostela. Další osudy svatyně jsou spojovány s opavskými Přemyslovci. V rané gotice se částečně dochoval dlouhý chór, věž a hrobka přemyslovských vévodů z opavské větve. Válečné události a těžké časy poznala i Opava. Za husitských bojů byli v roce 1414 upáleni tři minorité. Podobně se reformace a švédská okupace města nevyhnula příkoří minoritů a rabování kostela. Tak v roce 1626 se bohoslužba musela konat ve sklepě jednoho domu ve Františkánské ulici. To o stavu kostela napovídá. Snaze Opavanů o obnovu kostela se stavěly do cesty ničující požáry. Po požáru z roku 1689 se z mobiliáře zachránil jen obraz P. Marie Pomocnice a kostel byl přestavěn v barokním slohu z původního gotického patrně dvouloďného na jednolodní. Velkým budovatelem byl P. Gabriel Polzer, který v letech 1740-1756 kostel, ale i klášter obnovil. V té době (1785) byla v Opavě u kostela zřízena druhá fara. Další požár postihl kostel v roce 1790. Budovy kostela a kláštera byly pak obnovovány až do konce 19. stol. Období klidu však nebylo dlouhé. Válečné události z dubna roku 1945 byly pro Opavu ničující. Město patřilo u nás v Československu k nejvíce poškozeným. Po úporných bojích zůstaly jen trosky. Obnova se protáhla až k roku 1956.

Rekonstrukce a restaurování interiérů probíhalo citlivě k barokní podobě kostela. Hlavní oltář s obrazem Seslání Ducha svatého namaloval vídeňský malíř Andreas Groll (1850–1907). Obraz doprovázejí sochy církevních učitelů sv. Augustina, papeže Řehoře Velikého, sv. Ambrože a sv. Jeronýma. Jednolodní prostor má po stranách sedm bočních oltářů. Oltář Svatého Kříže a oltář Josefa Pěstouna. Oltář sv. Josefa Kupertinského, který pochází z roku 1754 a má obraz P. Marie Bolestné od A. Grolla. Oltář sv. Františka z Assisi s obrazem Extáze sv. Františka, jehož autorem je opět A. Groll. Dále pak oltář Anděla strážného. Oltář sv. Jana Nepomuckého, s votivním obrazem sv. Maxmiliána Kolbeho z roku 1982 od P. V. Hurníka. Na evangelijní straně se nachází největší kaple kostela zasvěcená sv. Antonínu Paduánskému. Kaple sv. Floriána má oltářní obraz sv. Floriána s pozadím hořící Opavy od opavského malíře Ignáce Gunthera (1726 – 1807) z roku 1783. Velké úctě se těší kaple umístěná pod kůrem, zasvěcená P. Marii Lurdské. Nedávno rekonstruované varhany mají zvuk inspirován nástroji jihoněmeckého baroka s francouzskými prvky. Vstupní, kulíšovitá fasáda předsíně chrámu přicházejícího nejvíce upoutá monumentálními sochami minoritských marokánských prvomučedníků a sochami sv. Bonaventury a sv. Ludvíka z Toulouse. Na hlavní římsě předsíně sv. Františka z Assisi, sv. Floriána a sv. Antonína Paduánského. Nejvýše ve výklenku nad chórovým oknem je umístěna socha Immaculaty – Neposkvrněné P. Marie.

V lodi kostela na epistolní straně je oltář s obrazy sv. Jáchyma a sv. Anny, který je pro nás významný a symbolizující tím, že vedle sochy sv. Jana Křtitele má na protilehlé straně sochu sv. Alžběty, patronky III. řádu. Společenství III. řádu sv. Františka jsou neodmyslitelně spojena v městě a na Opavsku s minority a jejich klášterem. Budovy většinou sloužily konventu jen jedním traktem. Jinak se zde vystřídaly špitály, soudy, úřady, školy a před rokem 1989 archiv. I dnes konvent využívá jen část objektu. Konají se zde různé společenské akce. Část používá zařízení pro rodiny, křesťanská knihovna, třída náboženství a také místnosti užívané členy Sekulárního františkánského řádu – společenství sekulárních františkánů s věkovitou tradicí. Řád má také své nepominutelné vrcholy. K nim patří období, kdy jako představitelé kláštera zde žili a pracovali opavští rodáci P. Petr (1783–1854) a P. Leopold (1802–1868) Kloseové. Oba byli kvardiány opavského minoritského kláštera a duchovní vedení společenství III. řádu sv. Františka patřilo k této funkci. Řád byl sice za Josefa II. v roce 1782 zrušen a tento dekret odvolán až roku 1855, avšak hnutí nezaniklo. Ukazuje to terciářská matrika opavského konventu a údaj, že působením bratří Klosů vznikla v roce 1844 kongregace Milosrdné sestry III. řádu sv. Františka (opavské), jejíž základ tvořily terciářky opavského společenství.

Podobně jako jinde v naší zemi se minorité věnovali charitativní činnosti. Je zaznamenáno že pomáhali měšťanům v hladových a morových letech 1434 a 1599. I zde je terciáři doprovázeli a dnes tomu není jinak. Vedle charitativní činnosti mají opavští terciáři bohatou tradici organizační, přednáškovou a poutní. V jubilejním roce 1921 patřilo opavské společenství k předním v českých zemích. Ani za II. světové války společenství nezaniklo. Řád působil i v Sudetech. Když v období komunistické vlády byl řád zakázán, opavští terciáři se nevzdali a to nejdůležitější zůstalo zachováno. Modlitební skupiny se scházely po rodinách. Obnova legality přišla po svatořečení bl. Anežky České. První obnovené místní společenství bylo 9. 12. 1990. Od té doby se setkávají terciáři pravidelně a na význam těchto setkání se dá soudit i z toho, že se zde sjíždějí sestry a bratři i ze vzdáleného okolí. Ostatně

účastnili se založení společenství v Bílé Vodě na Javornicku v roce 1995. Opakovaně, v letech 1992, 1995 a 1999 se v Opavě konala oblastní setkání. Vrcholem viditelné činnosti společenství jsou však poutě. První se konala v roce 1991 na krnovském Cvilíně k chrámu P. Marie Sedmibolestné, a od roku 1993 každoročně na sv. Hostýně. Nezapomenutelnou byla pouť do Czestochowe, Lagiewnik a Krakova. 18. června 2003 odjeli z Opavy sestry a bratři SFŘ, sestřičky z „Mariánu“, farníci od sv. Ducha i františkánská mládež. Díky pomoci polských minoritů, sloužících v opavském chrámu, patřila pouť k těm, kde se organizující společenství nejvíce projevilo na veřejnosti, a která přinesla hodně duchovních zážitků.

Ivo. F. Petr, MBS Opava

(Použitá literatura: B. Kaděra, Opavské chrámy; Františkánské prameny I.; P. Tesař, Bratři Petr a Leopold Kloseovi; J. Němec, Rozvoj duchovních řádů v českých zemích; Kronika SFŘ Opava). Fotografie jsou v plné verzi Zpravodaje.

Z jednání Národní rady

Národní rada na svém jednání v Brně 3. 11. 2007 mimo jiné přijala následující rozhodnutí:

(1) Z činnosti koordinačního týmu

a) Proces blahořečení Františka Noska SFŘ

- Slavnostní posvěcení pamětní desky Dr. Noska se uskutečnilo 6.10.2007 po mši svaté v Praze Karlíně (viz zvláštní zpráva).
- Pražskému arcibiskupovi kardinálu Miloslavu Vlkovi došla žádost generálního postulátora fr. Luci M. D. Rosy OFM na zahájení kauzy blahořečení Dr. Františka Noska, čímž je oficiálně celý proces zahájen. V té souvislosti je potřeba aktivně poskytovat informace o Dr. Noskovi sdělovacím prostředkům zejména Katolickému týdeníku, Světlu, Proglasu, TV-NOE, ale i sekulárním médiím – ČT, ČRo, Lidovým novinám apod.
- v souvislosti se zahájením kauzy blahořečení Dr. Noska pozve národní ministr na pouť k jeho hrobu v Poříčí v roce 2008 kardinála Miloslava Vlka jako hlavního celebranta mše svaté
- jako svého zástupce pro jednání v kauze blahořečení určil národní ministr Františka Reichela; jednání s kardinálem Vlkem zprostředkuje Jiří Zajíc

- b) Sjezd SFŘ v roce 2008
- V termínu 20.6. – 22.6.2008 se uskuteční další františkánský sjezd v Brně – Petrinu. Obsahově bude zaměřen na odkaz sv. Alžběty a Františka Noska pro dnešní dobu. Konkrétní rozpracování návrhu programu včetně personálního zajištění na příští zasedání NR připraví br. František Reichel a Jiří Zajíc.
  - NR přijala návrh národního ministra zajistit do sjezdu pro členy SFŘ trička v barvě řádu a s označením řádu. Výrobu triček zajistí s. Markéta Strašíková, P. Sebastian Kopec dodá do konce listopadu návrh loga na trička.
- c) Podpora vzdělávání v SFŘ
- NR jednomyslně odsouhlasila poskytnutí dotace ve výši 3.000,- Kč br. Jiřímu Tůmovi na vydání zbytku Učebních listů (tří) Korespondenčního kursu františkánského misijního charismatu (CCFMC), který je k dispozici na našich webových stránkách (viz dále)
  - NR zadá tisk schváleného znění řehole SFŘ ve formálně stejné podobě, jako je současný sešitek velikosti A6 (v textu jsou oproti současné verzi drobné změny lépe odpovídající originálu řehole)

(2) Z činnosti sekretariátu

- a) Ve Zpravodaji bude uveden přehled společenství, která dosud neuhradila své členské příspěvky za rok 2006 nebo 2007 (viz dále)
- b) mezinárodní radě SFŘ byl předán vybraný „haléř sv. Alžběty“ v částce 18.408,- Kč (650 €)
- c) Br. Jiří Zajíc předložil NR návrh Výroční zprávy Sekulárního františkánského řádu v České republice za rok 2006, který byl po diskusi a zapracování připomínek členů jednomyslně schválen; v současné době je k dispozici na našich webových stránkách (http://www.sfr.cz/stranky/vyr_zpravy/2006.pdf)
- d) MBS – řešení problematických situací:
- Bílá Voda – připravit návrh na zrušení
  - Újezd u Uničova – zaurgovat MBS Šternberk k vyřešení (potvrzen přestup s. Šiškové do MBS Šternberk); podaná žádost o zrušení MBS Uničov P. Josefu Timkovi OFMCap., provinciálu kapucínů.
  - Česká Třebová – zjistit stav a navrhnout řešení (s. Marie Janáčková)
  - Sobiňov – Sopoty: Marie Schneiderová ověří situaci a po konzultaci s NM navrhne řešení
  - Volfartice – připravit návrh na zrušení
  - Žďár – žádá o zrušení a přiřazení k Jihlavě: s. Marie Stará ověří situaci a po konzultaci s národním ministrem Václavem Němcem navrhne řešení

(3) Z činnosti formačního týmu

- a) Celostátní formační seminář proběhne 7. – 9.3. 2008 v Brně – Petrinu (podrobnosti jsou v příloze).
- b) NR schválila program XXVII. Ročníku pěší poutě z Levého Hradce na Velehrad v roce 2008. Zahájení tohoto ročníku CMP bude 8.2. 2008 od 16.00 na Levém Hradci
- c) Na základě návrhu Františka Reichela zvaží NR zajištění autobusu pro poutníky z Moravy na Mariánskou pouť v Praze 2008.
- d) Poutě na hrad Wartburg se bude konat 31.5.-1.6.2008. Br. František Reichel zajistil i duchovní asistenci.
- e) Františkánská pouť na sv. Hostýn se uskuteční 19. a 20. září 2008

Dlužníci 2006 a 2007 (ke dni 12.12.2007)

Název místního bratrského společenství	2006	2007
Černošice	1 200	-
Česká Třebová	1 000	-
Český Těšín	2 250	-
Jablunkov (platbu již telefonicky avizovali)	1 500	-
Jindřichův Hradec	1 000	-
Liberec	-	3 200
Milotice	1 350	-
Moravská Třebová II	-	-
Opočno	-	-
Plzeň	3 300	-
Podolí u Brna	1 650	-
Praha Panna Maria Sněžná rodiny	4 500	-
Sobiňov Sopoty	900	-
Šumperk	1 050	-
Újezd u Uničova	-	900

Počet dlužníků	4	13
----------------	---	----

AKTUALIZACE důležitých informací

Zpravodaj:

Stále sháníme příspěvky, které by mohly napomoci hlubšímu poznání života místních společenství, stejně tak i života SFR na národní i mezinárodní úrovni. Dále bychom chtěli poskytovat podněty pro konkrétní program setkání MBS a texty s určitou formační hodnotou. Zda se to bude dařit, samozřejmě podstatně záleží i na vás, na tom, jestli nabídnete svoje zkušenosti, otázky a svědectví o hledání i nalézání františkánské cesty v dnešním světě, úspěchy a třeba i to, co se tak úplně nepovedlo – nám ostatním. Jestli budete stát o skutečný dialog, o bratrské sdílení s námi ostatními. Výsledky zatím nejsou beznadějné, ale hodně daleko od toho, co by se nám při skutečně společné práci mohlo podařit.

Současně je mimořádně důležité, aby se změnil i přístup ke Zpravodaji v těch společenstvích, kde dosud zůstával „majetkem“ ministra či jiného člena MBS, který ostatní „informoval“ o tom, co pokládal ze Zpravodaje za důležité. Ve Zpravodaji je už dnes řada článků, které není možno zprostředkovat dobře tím, že se „informuje“ o tom, co v nich je. Charakter těch článků vyžaduje, aby si je člověk skutečně sám přečetl, při jejich čtení si prožil to, co se mu autor snaží sdělit. Jde zejména o svědectví, komentáře, krátké úvahy či jiné názorové a duchovně bohaté články, které nemají „informovat“, ale formovat – a právě proto vyžadují vlastní aktivní vklad čtenáře. Prosim proto všechny, kteří mohou podpořit rozšíření Zpravodaje ke všem členům našeho SFR, aby tak učinili, případně nás informovali o praktických potížích s tím spojených, které bychom se pokusili s nimi vyřešit. Z toho důvodu je rozesílána i zkrácená verze (bez obrázků) vhodná ke snadnému rozmnožování.

Internetové stránky www.sfr.cz a emailová komunikace:

Jsme si samozřejmě vědomi toho, že pro podstatnou část našich členů internet zůstane nikdy nevyužitou možností, protože budou přesvědčeni, že už se pro ně nevyplatí, aby do jeho pořízení a seznámení se s ním investovali svůj čas a zpočátku i určité větší peníze (cca 6 až 8 tisíc do počítače + měsíční poplatky kolem 500 Kč). Těm se budeme snažit v tištěném Zpravodaji poskytnout aspoň něco z toho, co bude možné najít na našich internetových stránkách.

Přesto s radostí zjišťujeme, že za poslední rok zásadním způsobem vzrostl počet členů, ale i společenství, s nimiž lze už komunikovat elektronickou poštou. K dnešnímu dni je situace taková, že při cca 950 členech SFR (každou chvíli dochází k nějaké změně, proto ta přibližnost) v celé naší zemi jich 193 je schopno komunikovat e-mailem a z 55 našich MBS pouze 15 nemá žádného člena, který by měl možnost komunikovat e-mailem, z čehož celou třetinu (Bílá Voda, Újezd u Uničova, Volfartice, Česká Třebová a Sobiňov) tvoří společenství, která jsou ve fázi rušení kvůli poklesu členů pod nezbytnou hranici pěti profesantů. Oněch deset společenství bez e-mailového kontaktu (Benešov, Brno-Husovice, Jablunkov, Jindřichův Hradec, Kroměříž, Milotice, Podolí u Brna, Popovice, Příbram, Staré město u UH) zahrnuje i taková, kde vzhledem k věku členů lze očekávat, že by i tam mohlo ještě ke změně dojít. Vypomoci by mohli i duchovní asistenti, kteří jistě přístup k e-mailu mají (dokonce i bratr Česlav ☺).

Na našich internetových stránkách se postupně mimo jiné začínají objevovat údaje o vašich společenstvích. Prosim kontrolujte je a případně zasílejte aktualizace (http://www.sfr.cz/stranky/spolecenstvi/mist_spol.php). A pak je tam spousta zajímavých textů – především v rubrikách *Františkánské texty* a *Formační texty*.

Skutečným objevem je rozsáhlý soubor textů vypracovaných na celosvětové úrovni členy františkánské rodiny včetně SFR, který se nám podařilo nedávno získat v českém překladu (prostřednictvím br. Jiřího Tůmy) – **Základního kurzu františkánského misionářského charismatu** (CCFMC). Tomu, kdo se zajímá o současnou tvář františkánství v našem světě – jak v zemích západní civilizace, tak rozvojovém světě – kdo sdílí skutečný františkánský zájem o to, aby Ježíšovo pozvání k proměně světa láskou, prostotou a radostí přišlo ke všem, kteří na něj – mnohdy nevědomky – zoufale čekají, ten tu najde vydatný pramen. Aspoň něco z toho postupně uveřejníme i ve Zpravodaji. Jelikož – k mému nemilému překvapení – si zatím o přístup k tomuto cennému zdroji zažádalo ani ne deset zájemců, posíláme v Příloze 7 přehled dosud přeložených témat, která tam jsou k dispozici, abyste se mohli přesvědčit, že to opravdu stojí za to.

Také připomínám, že na našich www stránkách jsou k dispozici aktuální schválené verze prakticky všech důležitých dokumentů SFR – mimo jiné právě schváleného překladu naší *Řehole* a *Generálních konstitucí*.

Posledním „hitem“ na našich www stránkách je pak cyklus čtyř nahrávek mimořádně kvalitních přednášek MUDr. Krausové o sv. Alžbětě, které přednesla v rámci duchovních cvičení pro MBS Olomouc rodiny, které nám oni laskavě poskytli, abyste se mohli „napojit“ všichni. Je to tady: <http://www.sfr.cz/stranky/kestazeni.htm>

Propagační letáky

Stále ještě jsou k dispozici propagační letáky SFR. Zájemci se mohou obrátit na Jiřího Zajíce (nejlépe e-mailem) a domluvit si převzetí potřebného množství. Při odběru do 50 kusů se platí výrobní náklady 2 Kč za kus (tedy max. 100 Kč). Při větším množství jsou další letáky již zdarma ☺

Jiri.Zajic@adam.cz; 723 963 939 (lepší SMS)

Slovo národního ministra k činnosti NR a NBS SFŘ v roce 2008.

Svatý Hostýn 23.9.2007

Milí bratři a sestry,

rok 2008 je pro nás závěrečným rokem oslav 800. výročí narození naší patronky sv. Alžběty Uherské. Tomu odpovídá i zaměření činnosti NR. V roce 2008 bude pokračovat formace k Roku sv. Alžběty dle formačních materiálů CIOFS, které jsou průběžně překládány a pravidelně dávány k dispozici formátorům na formačních seminářích s názornou ukázkou možnosti jejich použití. Na dny 31.5.-1.6.2008 je připravovaná pouť na hrad Wartburg, kde sv. Alžběta žila. Plánujeme františkánskou pout' na sv. Hostýn ve dnech 20.9.-21.9.2008 spojit se sjezdem sekulárních františkánů, který by byl zaměřen na poznávání františkánské spirituality. Připravujeme tisk a distribuci nového překladu Řehole, aby byla v příštím roce k dispozici všem zájemcům, zejména kandidátům. Jsou připraveny nové překlady GK a mezinárodních stanov SFŘ, po jejich schválení CIOFS chceme vytvořit a vytisknout sborník základních dokumentů našeho řádu pro potřeby MBS i jednotlivých členů. Dále se budeme snažit zkvalitňovat formaci našich členů. Byly přijaty a do konce roku by měly být k dispozici na našich webových stránkách základní formační materiály pro formaci uchazečů.

Jedná se o výklad základních pojmů naší víry na úrovni lidské, křesťanské a františkánské. Výhledově chceme začít s přípravou základních formačních materiálů pro formaci kandidátů, které by měly obsahovat historii našeho řádu s Řeholí a obrácení sv. Františka. Tak by měl vzniknout ucelený jednotný blok základních formačních materiálů pro potřebu formátorů MBS a všech ostatních zájemců o formaci. A na závěr i něco bolestivého. Chceme v NBS řešit situaci těch MBS, která dle GK nesplňují podmínky pro svou existenci nebo mají problémy s neplněním závazků svých členů. Řešení vidíme v čl. 55 a 56 GK týkajících se přestupu do jiného MBS, přijetí dočasných opatření tj. dočasného vystoupení z MBS nebo pozastavení členství. Samozřejmě budeme postupovat co nejcitlivěji a s bratrskou láskou ke všem zúčastněným. V nejzazším případě bude NR navrhnout příslušným provinciálům zrušení takového MBS, které dlouhodobě nesplňuje podmínky GK pro svou existenci. Věříme, že přijetí takovýchto opatření našemu NBS prospěje a učiní ho zdravějším, životaschopnějším a účinnějším v životě dle Řehole.

Pokoj a dobro!

br. Václav Petr Němec OFS
národní ministr

Výročí narození leden – únor – březen 2008

Společenství	Příjmení	Jméno	Řádové	Narozen	Výročí
Praha Spořilov	Herink	Jan	Křištof	18.3.1918	90
Praha Sv. Josef	Hájková	Marie		12.1.1923	85
Hradec Králové	Kloučková	Jiřina	Marie	28.3.1923	85
Praha PMS	Šotolová	Olga	Pavla	1928	80
Praha PMS	Vlasáková	Ludmila	Augustina	1928	80
Ostrava	Ficová	Terezie	Zdislava	31.1.1928	80
Olomouc	Fiala	Josef	František	7.2.1928	80
Žďár nad Sázavou	Holoubek	Luboš	Karel	24.2.1928	80
Jilemnice	Myslivcová	Božena	Bernadetta	11.1.1933	75
Opava	Hlaváčková	Marie	Zdislava	27.1.1933	75
Podolí u Brna	Sitte	Vilém	Tomáš Celano	29.1.1933	75
Praha Spořilov	Horáková	Helena	Václava	29.1.1933	75
Český Těšín	Szotkowska	Marta		30.1.1933	75
Popovice	Fornůsková	Věra	Františka	1.2.1933	75
Uherské Hradiště	Slezáková	Marie	Veronika Guili	9.3.1933	75
Kroměříž	Rácsová	Marie	Radima	16.3.1933	75
Uherské Hradiště	Kolková	Anna	Zdislava	8.1.1938	70
Praha Spořilov	Reichel	František	František	27.1.1938	70
Plzeň	Kryšlová	Marie	Františka	28.2.1938	70
Brandýs nad Orlicí	Hubálek	Jan		11.3.1938	70
Nivnice	Kapsa	František	Štěpán Maria	11.3.1943	65
Kroměříž	Bursíková	Drahomíra	Františka	2.1.1948	60
Benešov	Dubová	Helena	Monika	5.1.1948	60
Jilemnice	Machová	Marie	Klára	27.1.1948	60
Praha PMS	Ludvíková	Ivana	Dominika	27.3.1948	60
Plzeň	Polívka	Pavel	Václav	30.3.1948	60
Praha Sv. Josef	Ira	Zdeněk		21.1.1953	55
Jindřichův Hradec	Vraspírová	Drahomíra		2.2.1953	55
Brno, kapucíni	Grombiříková	Ludmila	Pia	5.2.1953	55
Šternberk	Brachtlová	Zdeňka		16.1.1958	50
Červený Kostelec	Král	Jan	Lukáš	13.2.1958	50
Šternberk	Vyvozil	Miroslav		21.2.1958	50
Karviná	Kaczynski	Stanislav	František	23.2.1958	50
Frýdek-Místek	Pavlosková	Marie	Klára	23.3.1958	50
Ostrava	Duda	Vladislav	Vlastilav	31.3.1958	50
Slatiňany	Kubešová	Markéta	Terezie	8.2.1963	45
Opava	Škumátová	Alena	Zdislava	18.3.1963	45
Stará Boleslav	Novák	Jan	Josef	5.2.1968	40
Praha - Krč	Alexová	Pavčina	Klára	22.2.1968	40
Ostrava	Solařová	Gabriela	Gabriela	22.3.1968	40
Šumperk	Dohnalová	Růžena		2.1.1973	35
Kroměříž	Valachová	Anna	Alžběta	9.1.1973	35
Fulnek	Mužný	Martin		27.1.1973	35
Liberec	Jechová	Hana		5.3.1973	35

Do Božího království nás předešli:

sestra Helena Fáberová z Čáslavi,
bratr Miloš Pařízek z Brna – kapucíni,
sestry Marta Jírovská a Helna Pospíšilová ze společenství Praha Spořilov.

*Ty jsi naše naděje, ty jsi naše víra,
ty jsi naše láska, ty jsi celá naše sladkost,
ty jsi náš věčný život.
Velký a obdivuhodný Pán, všemohoucí Bůh,
milosrdný Spasitel.*

Z oznámení o úmrtí sestry Heleny Pospíšilové, maminky Ludmily Pospíšilové OSF a Ctirada Václava Pospíšila OFM

Výročí profes leden – únor – březen 2008

Společenství	Příjmení	Jméno	Řádové	Profes	Výročí
Praha PMS	Vančatová	Ludmila	Anežka	1963	45
Jihlava	Korbela	Josef	Petr	1968	40
Příbram	Holečková	Růžena	Josefa	20.1.1973	35
Praha PMS	Makonj	Karel	Pacifik	1983	25
Šternberk	Mejzlíková	Božena		4.2.1983	25
Praha - Krč	Horáková	Miroslava	Jana Fr. de Chan.	13.2.1983	25
Praha Sv. Josef	Nosek	Hynek	František	1988	20
Praha PMS	Škábová	Věnceslava	Ludmila	1988	20
Praha PMS	Ronová	Hana	Klára	1988	20
Praha Spořilov	Míčková	Marie	Anežka	8.2.1988	20
Hradec Králové	Škoda	Jiří	Maxmilián Kolbe	24.2.1988	20
Praha PMS	Patloková	Věra	Pavčina	1993	15
Praha PMS	Syrová	Božena	Marie	1993	15
Praha PMS	Kudrnovská	Marie	Františka	1993	15
Praha PMS	Grilová	Táňa	Marie	1993	15
Praha PMS	Urfus	Richard	Vojtěch	1993	15
Praha PMS	Veselská	Zdena	Alžběta	1993	15
Praha PMS	Urbanová	Jana	Antonína	1993	15
Praha PMS	Rett	Jiří	Antonín	1993	15
Třebíč	Kjulleněn	Boris	Lukáš	17.1.1993	15
Třebíč	Janoušek	Josef	Pio	17.1.1993	15
Havířov	Šmahlíková	Ludmila	Terezie	17.3.1993	15
Ostrava	Ficová	Terezie	Zdislava	20.3.1993	15
Ostrava	Nelhýbl	Jaroslav	Jan	20.3.1993	15
Ostrava	Cudráková	Bronislava	Zdislava	20.3.1993	15
Svatava	Somorovská	Helga	Terezie od dět. Jež.	20.3.1993	15
Brandýs nad Orlicí	Kučera	František	Vojtěch	24.3.1993	15
Brandýs nad Orlicí	Kučerová	Jindřiška		24.3.1993	15
Frydek-Místek	Kalmusová	Kateřina		1998	10
Svatava	Schweinerová	Alice	Terezie	1998	10
Valašské Meziříčí	Golich	Jaroslav		18.1.1998	10
Valašské Meziříčí	Váňová	Jarmila		18.1.1998	10
Valašské Meziříčí	Váňa	Petr		18.1.1998	10
Praha Spořilov	Holasová	Zuzana	Marie	18.1.2003	5
Ostrava	Herman	Jaromír		25.1.2003	5
Praha PMS rodiny	Kateřínáková	Ludmila		15.2.1983	5
Praha Spořilov	Roubal	Václav		18.1.2003	5

Seznam příloh k tomuto číslu Zpravodaje:

Příloha 1: Formační seminář v březnu 2008 – přihláška a program

Příloha 2: Přednáška P. Bonaventury J. Štívara OFM Cap. o stigmatizaci sv. Františka z Assisi ze sv. Hostýna

Příloha 3: Katecheze o sv. Alžbětě – 11. a 12. díl

Příloha 4: Aktuální adresář členů Národní rady SFŘ

Příloha 5: Přehled Duchovních asistentů všech MBS (prosíme o případnou aktualizaci)

Příloha 6: Leták pouti na Wartburg

Příloha 7: Obsah kursu Františkánského misionářského charismatu, který je k dispozici na www.sfr.cz

Příloha 8: Vánoční omalovánka od sestry Miriam – kapucínky ze Šternberka

Příloha 9: Nabídka kursu angličtiny na rok 2008 (nabízejí sestry františkánky velmi výhodně)

Vydává NR SFŘ,

**adresa sekretariátu: Národní rada Sekulárního františkánského řádu, Kapucínský klášter,
Kapucínská 2, 772 00 Olomouc, email: info@sfr.cz , <http://www.sfr.cz> ; číslo účtu: 189969375/0300**